

Ние се уморихме за сънъ и потеглихме да се върнемъ пакъ въ Свиленградъ.

Тази февруарска нощъ нѣма да забравя никога прѣзъ живота си“.

Така стѣнтѣха и свѣткаха топоветѣ около Одринъ чакъ до 11 мартъ, когато нашитѣ войски се рѣшиха да нападнатъ и прѣвзематъ съ пристѣпъ укрѣпения градъ. Това тѣ се рѣшиха да направятъ като се увѣриха, че турцитѣ иматъ още храна и нѣма да се прѣдадатъ отъ гладъ.

